

3. gr.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Rangárvallahrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðis-
eftirlit, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 4. mars 1975.

F. h. r.

Jón Ingimarsson.

Pórunn Klemenzdóttir.

Nr. 77.

7. mars 1975.

REGLUGERÐ

um ársreikninga váttryggingarfélaga.

1. gr.

Váttryggingarfélag skal semja ársreikning fyrir hvert reikningsár. Ársreikningur skal hafa að geyma efnahagsreikning, rekstrarreikning og ársskýrslu.

Ársreikningur skal undirritaður af stjórn félags og framkvæmdastjóra. Hafi stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri mótbárur fram að færa gegn ársreikningi, skal hann undirritaður með fyrirvara og koma skal fram hvers eðlis fyrirvarinn er.

Ársreikningur skal lagður fyrir endurskoðendur eigi síðar en mánuði fyrir aðalfund.

2. gr.

Reikningsár váttryggingarfélags sé 12 mánuðir. Við stofnun félags eða breytingu á reikningsári, má tímabilið vera skemmra eða lengra, þó ekki lengra en 18 mánuðir.

3. gr.

Ársreikningur skal gerður samkvæmt lögum og góðri reikningsskilavenju, bæði að því er varðar mat á hinum ýmsu liðum, uppsetningu, sundurliðun og heiti liða.

Ársreikningi fylgi upplýsingar um veðsetningar og ábyrgðarskuldbindingar. Einnig skulu fylgja honum skýringar á einstökum liðum í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar, sbr. 15. gr.

4. gr.

Efnahagsreikningur váttryggingarfélags sýni eignir, skuldir og eigið fé félagsins í lok reikningsárs.

Á fylgiskjali 2 með reglugerð þessari er að finna form efnahagsreiknings, og skulu þeir liðir, sem þar koma fram vera sérgreindir og í þeirri röð, er þar greinir.

Frekari greining skal gerð, þar sem nauðsynlegt er, til að skýr mynd fái af efnahag félagsins.

Víkja má frá heitum einstakra liða, ef það leiðir óhjákvæmilega af rekstri og starfsemi viðkomandi félags og að því leyti, sem það samrýmist góðri reiknings-skilavenju.

5. gr.

Flokkun eigna milli veltufjármuna og fastafjármuna skal almennt við það miðuð, að meðal veltufjármuna séu eignir, sem ætlunin er, eða mögulegt er, að breyta í handbært fé eða aðrar eignir innan eins árs, en meðal fastafjármuna séu eignir, sem ætlaðar eru til lengri notkunar eða eru bundnar til lengri tíma en eins árs.

Flokkun skulda milli skammtímaskulda og langtímaskulda skal byggð á sömu grundvallarreglu og áður nefnd flokkun milli veltufjármuna og fastafjármuna, þannig að skuldir, sem falla í gjalddaga innan árs, eða þar um bil, falli undir skammtímaskuldir, en skuldir eða lán til lengri tíma teljast til langtímaskulda.

6. gr.

Eignir, sem ekki eru ætlaðar til varanlegrar eignar eða notkunar fyrir félagið, þ. e. veltufjármuni, má ekki eignfæra á hærra verði en kostnaðarverði eða raunvirði, ef það er lægra. Veltufjármuni má þó færa á hærra verði en kostnaðarverði í þeim sérstöku tilvikum, sem það getur samrýmt góðri reikningsskilavenju.

Útistandandi iðgjöld og aðrar útistandandi skuldir má aldrei telja á hærra verði en ætla má að fyrir þær fáiist.

Þegar útistandandi iðgjöld eru eignfærð, sem eldri eru en eins árs, skal mynda mótreikning, afskriftareikning iðgjalda, fyrir heildarfjárhæð þeirra. Þá fjárhæð skal gjaldfæra á rekstrarreikning og færa til lækkunar útistandandi iðgjöldum í efnahagsreikningi. Vikja má frá ákvæðum þessarar málsgreinar í þeim tilvikum, sem um forgangskröfur er að ræða eða öruggar tryggingar hafa verið lagðar fram fyrir útistandandi iðgjöldum.

Einnig skal mynda mótreikning fyrir aðrar útistandandi skuldir, sem rétt þykir að afskrifa vegna óvissu um raunvirði þeirra.

7. gr.

Eignir, sem ætlaðar eru til varanlegrar eignar eða notkunar fyrir félagið, þ. e. fastafjármuni, má ekki færa á hærra verði en kostnaðarverði. Til kostnaðarverðs telst kostnaður við endurbætur, sem færður hefur verið sérstaklega á reikningsárinu eða eignfærður hefur verið á fyrri reikningsárum. Fastafjármuni má annars ekki, að undanteknum ákvæðum 4., 5. og 8. mgr. þessarar greinar, færa á hærra verði en bókfært verð þeirra er í efnahagsreikningi síðasta reikningsárs.

Fastafjármunir, sem rýrna að verðgildi vegna aldurs, slits eða af hliðstæðum ástæðum, skulu árlega fyrndir a. m. k. um þá fjárhæð, er nemur verðrýrnuninni, nema viðkomandi eign hafi þegar verið fyrnd nægilega. Fyrna skal, þótt tap sé eða verði á rekstrarreikningi.

Ef raunvirði fastafjármuna er lægra en bókfært verð þeirra samkvæmt ákvæðum 1. og 2. mgr. og ástæður þess verða ekki taldar skammvinnar, ber að lækka verð viðkomandi eignar að því marki, sem telja verður nauðsynlegt samkvæmt góðri reikningsskilavenju.

Ef raunvirði fastafjármuna er verulega hærra en bókfært verð þeirra í efnahagsreikningi síðasta reikningsárs, má hækka bókfært verð þeirra, þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., enda sé hækkunin talin varanleg.

Þá fjárhæð, sem hækkun fastafjármuna nemur, má aðeins nota sem hér segir:

1. Til nauðsynlegrar niðurfærslu á öðrum fastafjármunum.
2. Til að mæta tapi.
3. Til hækkunar á hlutfé eða stofnfé.
4. Til að leggja í endurmatssjóð, sem aðeins má nota í þeim tilgangi, sem um getur í liðum 1—3.

Þá lækkun fastafjármuna, sem ekki verður jöfnuð samkvæmt liðum 1 eða 4 að framan, má jafna með sérstakri fyrningu.

Langtímakröfu má færa á áætluðu raunvirði, enda þótt hún hafi verið færð með lægra verði í síðasta efnahagsreikningi sem vafasöm eða verðlaus.

Viðskiptavild (good-will) má ekki færa til eignar í efnahagsreikningi vátryggingarfélags.

Kostnað við stofnun félags, svo sem kostnað við skráningu félagsins, útgáfu hlutabréfa o. þ. h., má ekki eignfæra.

Verðbréf, sem opinber gengisskráning er til um, má ekki færa á hærra verði en á síðasta skráðu kaupverði í lok reikningsársins.

8. gr.

Skuldamegin í efnahagsreikningi váttryggingarfélags skal færa tryggingasjóð, er greinist í iðgjaldasjóð og bótasjóð. Hjá líftryggingarfélagi nefnist sjóðurinn tryggingarsjóður, sbr. 27. gr. laga nr. 26/1973.

Iðgjaldasjóður váttryggingarfélaga, annarra en líftryggingarfélaga, svarar til þess hluta áhættuiðgjaldsins og öryggisálags, sem tilheyrir næsta ári (árum), áætlunum vegna endurgreiðslna, kostnaðarálags vegna ógreidds kostnaðar og annarra greiðslna en tjóna, sem ógreiddar kunna að vera vegna viðkomandi váttryggingar.

Iðgjaldasjóður líftryggingarfélaga nær til heildarverðmætis allra gildandi líftrygginga reiknað samkvæmt samþykktum reikningsgrundvelli, sbr. 2. tl. 23. gr. laga nr. 26/1973.

Bótasjóður váttryggingarfélaga, annarra en líftryggingarfélaga, svarar til heildarverðmætis ábyrgða félaganna vegna váttryggingarkrafa af völdum tjónaatburða, sem orðið hafa og úppgerðar eru í lok reikningsársins. Sé bótasjóður sem réttast mat á þessu heildarverðmæti, og sé þess gætt að taka tillit til áfallinna ótilkynntra tjóna. Áætla skal tjón með hliðsjón af verðlagsþróum og taka tillit til vaxta og kostnaðar, sem ætla má, að falli á þau.

Bótasjóður líftryggingarfélaga nær til heildarverðmætis gjaldfallinna en ógreiddra tryggingafjárhæða og ágóðafjárhæða.

Eignamegin í efnahagsreikningi skal færa hlut endurtryggjenda í tryggingasjóði og skal honum skipt í hluta þeirra í iðgjaldasjóði og bótasjóði.

9. gr.

Váttryggingarfélag skal ár hvert leggja minnst 10% en mest 25% af hreinum hagnaði ársins í áhættusjóð. Verði áhættusjóður hærri en nemur 25% af iðgjaldatekjum einhvers árs, mega framlög lækka eða falla niður það ár.

Áhættusjóði má einungis verja til að mæta tapi vegna óvenjulegra tjónagreiðslna eitt hvert ár. Áhættusjóð má þó einungis skerða að fengnu leyfi tryggingamálaráðherra eftir meðmælum tryggingaeftirlits, sbr. 19. gr. laga nr. 26/1973.

Áhættusjóð ber að færa sem sérstakan lið skuldamegin í efnahagsreikningi.

10. gr.

Rekstrarreikningur váttryggingarfélags skal gerður þannig, að hann gefi skýra mynd af því, hvernig hagnaður eða tap reikningsársins hefur myndast.

Í rekstrarreikningi skulu heildartekjur af öllum rekstri félagsins á reikningsárinu koma fram.

Á fylgiskjali 1 með reglugerð þessari er að finna form rekstrarreiknings, og skulu þeir liðir, sem þar koma fram vera sérgreindir og í þeirri röð, sem þar greinir. Frekari greining skal gerð, þar sem nauðsynlegt er, til að skýr mynd fái af rekstri félagsins. Víkja má frá heitum einstakra liða, ef það leiðir óhjákvæmilega af rekstri félagsins.

11. gr.

Iðgjöld ársins, sem færast í rekstrarreikning, eru iðgjöld bókfærð á reikningsárinu að frádregnum endurgreiðslum og niðurfellingum og að viðbættum iðgjaldasjóði frá fyrra ári, en að frádregnum iðgjaldasjóði til næsta árs, sbr. 8. gr.

Hluti endurtryggjenda í iðgjöldum (endurtryggingariðgjöld) er skilgreindur á hliðstæðan hátt.

Iðgjöld skulu að jafnaði bókfærð um leið og váttryggingarsamningur tekur gildi og félagið ber áhættu vegna hans.

Færa skal heildarfjárhæð iðgjalda þ. e. án frádráttar á umboðslaunum og öðrum hliðstæðum kostnaði og gildir það bæði um frum- og endurtryggingariðgjöld til félagsins og endurtryggingariðgjöld til endurtryggjenda.

Tjón ársins, sem færast í rekstrarreikning, eru tjón bókfærð á reikningsárinu, að viðbættum bótasjóði til næsta árs og að frádrögnum bótasjóði frá fyrra ári, sbr. 8. gr.

Hluti endurtryggjenda í tjónum er skilgreindur á hliðstæðan hátt.

12. gr.

Fengin umboðslaun og ágóðahluti eru tekjur, sem félagið hefur fengið frá öðrum váttryggingarfélagum eða umboðsmönnum þeirra vegna váttryggingarsamninga.

Greidd umboðslaun og ágóðahluti eru annars vegar gjöld vegna hliðstæðra viðskipta og nefnd eru í 1. mgr. og hins vegar umboðslaun til umboðs- og sölu- manna félagsins.

Ekki skal færa til tekna á reikningsárinu umboðslaun, sem greidd eru af þeim hluta iðgjalda, sem yfirfærð eru til næsta árs, nema sérstök rök mæli með því.

13. gr.

Í rekstrarreikningi skal heildarfjárhæð vaxtatekna og vaxtagjalda koma fram. Sama gildir um gengishagnað og gengistap vegna breytinga á skráningu erlends gjaldeyris.

14. gr.

Rekstrarreikningi váttryggingarfélags skal fylgja yfirlit um iðgjöld, tjón, umboðslaun og kostnað sundurliða á váttryggingargreinar.

Gengishagnað og gengistap, vaxtatekjur og vaxtagjöld skal sundurliða á váttryggingargreinar eftir því sem unnt er.

Á fylgiskjali 3 með reglugerð þessari er að finna form slíkrar sundurliðunar og skulu þeir liðir, sem þar koma fram vera sérgreindir og í þeirri röð, sem þar greinir. Ávallt skal greina heildarfjárhæðir vegna frumtrygginga annars vegar og endurtrygginga hins vegar, svo og sundurliðun á einstakur váttryggingargreinar, sem félagið hefur leyfi til að reka. Frekari greining skal gerð, ef nauðsynlegt er til að skýr mynd fái af starfsemi félagsins.

Rekstrarreikningi endurtryggingarfélags skal fylgja hliðstætt yfirlit og um er rætt í 1. og 2. mgr. með sundurliðun á váttryggingargreinar, eftir því sem við getur átt.

15. gr.

Í skýringum með ársreikningi skal gefa upplýsingar um eftirfarandi atriði með vísun til viðeigandi liða í ársreikningi, komi þau ekki greinilega fram í ársreikningnum sjálfum.

1. Eignahluta í öðrum félögum og annað áhættufé skal sundurliða. Þar skal greina nafn hvers félags, nafnverð eignahluta og bókfært verð í efnahagsreikningi.
2. Sundurliða skal nafnverð og bókfært verð verðbréfa í innlend og erlend verðbréf.
3. Gera skal grein fyrir ávöxtun líftryggingarsjóðs og þeim verðmætum, sem eru eign hans með sundurliðun í samræmi við 28. gr. laga nr. 26/1973.
4. Varanlega rekstrarfjármuni skal sundurliða. Þar komi fram kostnaðarverð í ársbyrjun samkvæmt efnahagsreikningi fyrra árs ásamt eldri endurmatshækkunum. Þá skal greina heildarverð hækkunar og lækkunar þessara eigna á reikningsárinu ásamt afskriftum og niðurfærslum á reikningsárinu og samtölu þeirra til loka reikningsársins. Gera skal grein fyrir endurmatshækkunum fastafjármuna, fjárhæð þeirra og ráðstöfun. Niðurstöður þessara skýringa skulu vera

samanburðarhæfar við einstaka eignaliði í efnahagsreikningi og við afskriftir í rekstrarreikningi.

5. Greina skal gildandi fasteignamatsverð fasteigna og brunabótamatsverð þeirra.
6. Hafi félagið lánað verðmæti til stjórnarmanna eða starfsmanna þess, skal upplýst um heildarfjárhæð slíkra lána. Sama gildir um skuldir eða lán til hluthafa eða annarra eignaraðila félagsins, nema um eðlilegar skuldir sé að ræða, sem til er stofnað vegna vátryggingarviðskipta.
7. Greina skal frá því, ef gerðar hafa verið breytingar á mati veltufjármuna eða afskriftum fastafjármuna eða gerðar aðrar breytingar frá ársreikningi síðasta árs, sem hafa veruleg áhrif á afkomu ársins eða hafa að öðru leyti verulega þýðingu.
8. Greina skal frá heildarfjárhæð eigna og skulda í erlendum gjaldeyri eða þeim liðum efnahagsreiknings, sem háðir eru gengisáhrætti.
9. Gera skal grein fyrir afskriftarreikningi iðgjalda og annarra útistandandi skulda og árlegum breytingum þeirra sbr. 4. gr.
10. Þar sem aðstæður leyfa, skal sundurliða gengishagnað og gengistap eftir uppruna, eins og hér greinir:
 - 1) Almennir viðskipta- og geymslufjárreikningar.
 - 2) Tryggingasjóður.
 - 3) Bankainnstæður og verðbréf.
11. Gera skal grein fyrir skattalegri stöðu félagsins, sýna þá gjaldstofna, sem skattar reikningsársins eru reiknaðir af, og heildarfjárhæð þeirra.
12. Breytingar þær, sem orðið hafa á hinum ýmsu liðum eigin fjár frá efnahagsreikningi síðasta árs, skal sundurliða.

16. gr.

Í ársskýrslu skal gefa upplýsingar um atriði, sem eru mikilvæg við mat á fjárhagslegri stöðu félagsins og afkomu þess á reikningsárinu, og ekki koma fram í efnahags- og rekstrarreikningi eða skýringum með þeim. Þetta á einnig við um mikilvæg atriði, sem fram hafa komið eftir lok reikningsársins.

Ársskýrsla skal veita upplýsingar um fjölda starfsmanna að meðaltali á reikningsárinu.

Stjórn vátryggingarfélags skal í ársskýrslu gera tillögu um ráðstöfun á hagnaði félagsins eða jöfnun taps.

17. gr.

Vátryggingarfélag, sem leyfi hafa til vátryggingarstarfsemi hér á landi, skulu senda tryggingaeftirliti ársreikninga sína innan mánaðar frá því, að þeir voru samþykktir á félagsfundi, þó eigi síðar en 6 mánuðum eftir lok reikningsárs.

Ársreikningum skulu fylgja gögn í samræmi við 2., 3. og 4. mgr. 39. gr. laga nr. 26/1973, að því leyti, sem upplýsingarnar er ekki að finna í ársreikningnum sjálfum.

18. gr.

Ársreikningar vátryggingarfélaga skulu staðfestir af tryggingaeftirliti og skal það birta þá í Lögbirtingablaði.

Birta skal efnahagsreikning og rekstrarreikning svo og þær skýringar félagsins skv. 15. gr. reglugerðar þessarar, sem tryggingaeftirlitið telur mikilvægar.

19. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða fésektum eða varðhaldi.

20. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 56. grein laga nr. 26/1973, sbr. 17. gr. sömu laga.

Reglugerðin taki gildi nú þegar og skulu ákvæði hennar gilda fyrir uppgjör frá og með reikningsárinu 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 7. mars 1975.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

Fylgiskjal 1

REKSTRARREIKNINGUR FYRIR ÁRIÐ 19...

	Reiknings- árið	Líðit ár
IÐGJÖLD		
Iðgjöld ársins	—	—
Endurtryggingariðgjöld	—	—
	—	—
TJÓN		
Eigin iðgjöld	—	
Tjón ársins	—	—
Hluti endurtryggjenda í tjónum	—	—
	—	—
Eigin tjón	—	—
Iðgjöld ÷ tjón	—	—
UMBOÐSLAUN		
Fengin umboðslaun og ágóðahluti	—	—
Greidd umboðslaun og ágóðahluti	—	—
	—	—
Iðgjöld ÷ tjón ÷ umboðslaun	—	—
FJÁRMUNATEKJUR OG FJÁRMAGNSGJÖLD		
Vaxtatekjur	—	—
Arður	—	—
Tekjur af fasteignarekstri	—	—
Annað	—	—
	—	—
Vaxtagjöld	—	—
Rekstrarkostnaður fasteigna (án afskrifta).	—	—
	—	—
	—	—
	—	—

SKRIFSTOFU- OG STJÓRNUNARKOSTNAÐUR

	Reiknings- árið	Líðist ár
Laun og launatengd gjöld	—	—
Annar kostnaður	—	—
	—	—

GENGISMUNUR

Gengishagnaður	—	—
Gengistap	—	—
	—	—

AFSKRIFTIR

HAGNAÐUR/TAP AF REGLULEGRI STARFSEMI

ÓREGLULEGAR TEKJUR OG GJÖLD

Hagnaður af sölu fastafjármuna	—	—
Annað (sundurliðist)	—	—
	—	—

HAGNAÐUR/TAP ÁN SKATTA

TEKJU- OG EIGNASKATTUR, REIKNADIR

HAGNAÐUR TIL RÁÐSTÖFUNAR/TAP

TIL RÁÐSTÖFUNAR

Óráðstafað frá fyrra ári	—	—
Hagnaður/Tap ársins	—	—
	—	—

RÁÐSTÖFUN

Lagt í áhættusjóð	—	—
Lagt í skattalegan varasjóð	—	—
Óráðstafað til næsta árs	—	—
.....	—	—
.....	—	—
	—	—

Fylgiskjal 2

EFNAHAGSREIKNINGUR

Eignir:

VELTUFJÁRMUNIR

Sjóður og bankainnstæður:

Sjóður	—	—
Bankainnstæður innanlands	—	—
Bankainnstæður erlendis	—	—
	—	—
	—	—

Reiknings-
árið

Litill
ár

Skammtímakröfur

Innlend vatr.félög, þ. m. t. geymslufé	—	—
Innlendir umboðsmenn	—	—
Aðrir innlendir skuldunautar	—	—
Erlendir skuldunautar, þ. m. t. geymslufé	—	—
Víxlæignir	—	—
Iðgjaldainnheimtur	—	—
Aðrar skammtímakröfur	—	—
	—	—
	—	—

Áfallnir vextir

Veltufjármunir

FASTAFJÁRMUNIR

Varanlegir rekstrarfjármunir:

Skrifstofuhúsgögn, vélar og áhöld	—	—
Bifreiðar	—	—
Fasteignir	—	—
Annað	—	—
	—	—
	—	—

Áhættufjármunir og langtímakröfur

Hlutabréf og stofnfé í öðrum félögum	—	—
Innlend verðbréf	—	—
Erlend verðbréf	—	—
Aðrar bundnar innstæður og kröfur	—	—
	—	—
	—	—

Eigin hlutabréf

	Reiknings- árið	Litill ár
EIGIÐ FÉ		
Bundið:		
Hlutfé, stofnfé	—	—
Arðjofnunar sjóður	—	—
Aðrir sjóðir (sundurliðist)	—	—
	—	—
	—	—
FRJÁLST		
Óráðstafað eigið fé	—	—
Annað	—	—
	—	—
Eigið fé	—	—
	—	—
SKULDIR OG EIGIÐ FÉ SAMTALS	—	—
	—	—

Fylgiskjal 3

YFIRLIT UM EINSTAKAR VÁTRYGGINGARGREINAR 19...

	Samtals	Frumtrygg- ing. Sundur- liðun á vá- tryggingar greinar og samtala	Endurtrygg- ing. Sundur- liðun á vá- tryggingar greinar og samtala
IÐGJÖLD ÁRSINS	—	—	—
Iðgjöld bókfærð á árinu	—	—	—
Breyting iðgjaldasjóðs	—	—	—
	—	—	—
Iðgjaldasjóður f. f. ári	—	—	—
Iðgjaldasjóður t. n. árs	—	—	—
ENDURTRYGGINGAR IÐGJÖLD	—	—	—
Iðgjöld bókfærð á árinu	—	—	—
Breyting iðgjaldasjóðs	—	—	—
	—	—	—
Iðgjaldasjóður f. f. ári	—	—	—
Iðgjaldasjóður t. n. árs	—	—	—
EIGIN IÐGJÖLD	—	—	—
TJÓN ÁRSINS	—	—	—
Tjón bókfærð á árinu	—	—	—
Breyting bóttasjóðs	—	—	—
	—	—	—
Bóttasjóður t. n. árs	—	—	—
Bóttasjóður f. f. ári	—	—	—

	Samtals	Frumtrygg- ing. Sundur- liðun á vá- tryggingar greinar og samtala	Endurtrygg- ing. Sundur- liðun á vá- tryggingar greinar og samtala
HLUTI ENDURTRYGGJENDA Í TJÓNUM	—	—	—
Tjón bókfærð á árinu	—	—	—
Breyting bótasjóðs	—	—	—
Bótasjóður t. n. árs	—	—	—
Bótasjóður f. f. ári	—	—	—
EIGIN TJÓN	—	—	—
EIGIN IÐGJÖLD ÷ EIGIN TJÓN	—	—	—
UMBOÐSLAUN	—	—	—
Fengin umboðslaun og ágóðahluti	—	—	—
Greidd umboðslaun til umboðs- og sölumanna	—	—	—
Greidd umboðslaun og ágóðahluti til annarra	—	—	—
IÐGJÖLD ÷ TJÓN ÷ UMBOÐSLAUN (vergur hagnaður)	—	—	—
SKRIFSTOFU- OG STJÓRNUNARKOSTNAÐUR			
Laun og launatengd gjöld	—	—	—
Annar kostnaður	—	—	—
FJÁRMUNATEKJUR OG FJÁRMAGNSGJÖLD			
Vaxlatekjur	—	—	—
Vaxtagjöld	—	—	—
GENGISMUNUR			
Gengishagnaður	—	—	—
Gengistap	—	—	—
HLUTFALLSTÖLUR			
Vergur hagnaður í % af heildariðgjöldum	—	—	—
Heildartjón í % af heildariðgjöldum	—	—	—
Eigin tjón í % af eigin iðgjöldum	—	—	—
Iðgjaldasjóður í % af heildariðgjöldum	—	—	—
Bótasjóður í % af heildariðgjöldum	—	—	—